

усією його культурною традицією протягом багатьох століть був фактичним рубежем, що розділяв Європу й Азію, Європу й Африку не тільки територіально географічно, але також і в релігійно-культурному плані.

Список використаної літератури:

1. Поляков З., Іслам/ З. Поляков. – Волгоград: Книжка-Вайланд, – 1996. – 299 с.
2. Кривилев І. А., Історії Релігій/ І. А.Кривилев . – Москва: Думка, – 1976. – 334 с.
3. Щапова Я. М., Релігії Миру/ Я. М.Щапова. – Москва: Просвітництво, – 1994. – 302 с.
4. Енциклопедія, Світ узнав і релігії. – Москва: Просвітництво, – 1985. – 336 с.

Гладка К., Каліцінська А.

ПЕРСПЕКТИВИ ВСТУПУ УКРАЇНИ ДО ЄС

У статті на основі узагальнення наукової інформації феноменів «Європейський Союз», «Угода про Європейський Союз», «Світова організація торгівлі», «Безвізовий режим» розглядаються сучасні внутрішні та зовнішні аспекти українського руху до набуття повноцінного членства в ЄС.

Ключові слова: Європейський Союз, Угода про Європейський Союз, Світова організація торгівлі, безвізовий режим.

Шлях України до Євросоюзу — це спільні норми й цінності плюс спільна воля до взаємного зближення як з боку еліт та населення України так і з боку чинних країн-членів та європейських установ.

Сучасний рух до об'єднання Європи в межах єдиної політичної та економічної спільноти часто вважають за новітню геополітичну "експансію Заходу" чи, навпаки, цивілізаційне "повернення до європейського дому". На нашу думку, найдоцільніше окреслити перспективу вступу до Європейського Союзу як процес добровільного запозичення незалежною Україною сукупності сучасних західних норм і цінностей, що уможливорює економічну інтеграцію, а згодом — інституціональне приєднання до Євроспільноти.

Тема перспективи євроінтеграції України є важливою та актуальною, адже це питання не тільки цивілізованого розвитку, а й самого існування України як незалежної демократичної держави.

Мета статті : проаналізувати сучасні фактори, які визначають перспективи вступу України до ЄС.

Європейський Союз як феномен є порівняно новим явищем. Однак його джерела мають дуже солідний історичний вік. Центр міжнародної активності почав неухильно переміщатися в Європу ще в п'ятому столітті після розпаду Римської імперії. Пройшло півтори тисячі років до визнання у Вестфальському трактаті для всіх європейських держав рівних прав у політичних, правових, військових та релігійних відносинах. Потім ще низка історичних подій – Віденський та Паризький конгреси, Гаазькі конференції миру – поступово визначали розвиток Європейської солідарності держав. Нарешті дві світові війни двадцятого століття, які спричинили дві протилежні конкуруючі сили – США та СРСР із “табором соціалістичних держав” підштовхнули інші європейські держави до рішучих дій в напрямку консолідації. Спочатку “Рада

Європи” (1949 рік), потім Європейське об’єднання вугілля та сталі (1951 рік), а після розпаду СРСР Маастрихтський договір (1992 рік) створили простір для волі, безпеки і справедливості, в рамках якого приймаються спільні заходи для захисту прав, свобод та інтересів громадян. Була створена система наднаціональних органів таких як Європейська рада, Європарламент, Європейський суд з прав людини та інші [1].

М. В. Буроменський визначає три опори ЄС: перша – економічне та соціальне співробітництво, друга – спільна закордонна та безпекова політика, третя – співробітництво в галузі кримінальної юстиції [2].

Формальні відносини між Україною і ЄС обумовлені Угодою про асоціацію, яка є дорожньою картою реформ і дороговказом до верховенства права, поваги до основних прав людини та до економіки, в основі якої – вільна торгівля та доступ до внутрішнього ринку ЄС.

Як відомо, процедура набуття членства в Євроспільноті ґрунтується, передусім, на нинішній статті 49 Угоди про ЄС, яка визначає головні вимоги до країн-кандидатів на вступ:

- бути географічно європейською державою;
- прагнути до членства в ЄС;
- бути усталеною демократією;
- бути ефективною ринковою економікою;
- бути згідним та спроможним перейняти весь *acquis communautaire*.

Переговори про приєднання полягають власне у визначенні умов та термінів імплементації країною-кандидатом нормативно-правового доробку Співтовариства, і це детально фіксують у самій угоді про вступ.

Сьогодні ми маємо новий Закон України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 1 липня 2010 року, в якому в ст. 11 зазначається: Україна як європейська позаблокова держава здійснюватиме відкриту зовнішню політику та прагнутиме співробітництва з усіма заінтересованими партнерами, уникаючи залежності від держав, груп держав чи міжнародних структур [3].

Однією з основних засад зовнішньої політики визначено забезпечення інтеграції нашої держави до європейського політичного, економічного, правового простору з метою набуття членства в Європейському Союзі. Тому для України, котра проголосила свою незалежність і стала на шлях демократичних перетворень і побудови правового суспільства, членство у Світовій організації торгівлі (СОТ), Організації економічного співробітництва і розвитку (ОЕСР) та інших, подальша співпраця з Європейським Союзом, Європейською асоціацією вільної торгівлі (ЄАВТ) має стратегічне значення, позаяк європейський вектор зовнішньої політики України, особливо співробітництво з різними, передусім економічними, організаціями, є одним із пріоритетних.

2008 року Україна набула членства в СОТ та отримала режим найбільшого сприяння та національний режим для товарів, експортованих та імпортованих українською стороною.

Вступ України до СОТ створив підґрунтя для початку переговорів стосовно нової угоди з Європейським Союзом, основою якої мала стати зона вільної торгівлі. У зв'язку з підготовкою нової угоди в червні 2009-го на засіданні Ради з питань співробітництва Україна–ЄС у Брюсселі схвалили Порядок денний асоціації (ПДА).

Метою його ухвалення є полегшення імплементації тимчасової, а потім повноцінної угоди про асоціацію між Україною та ЄС.

У ПДА підкреслюється: Україна як європейська країна має спільну з Європою історію та сповідує спільні цінності разом із державами–членами ЄС.

ПДА передбачає продовження політичного діалогу, який спрямований на посилення поваги до демократичних принципів, верховенства права, запровадження якісного управління, забезпечення прав людини, боротьбу з корупцією. З метою протидії корупції Україна має завершити ратифікацію Конвенції ООН проти корупції та Конвенції Ради Європи з кримінального права проти корупції, імплементувати національний план дій проти корупції у співпраці з відповідними органами ЄС.

Подальша інтеграція України до ЄС вимагатиме невинних і глибоких реформ. Багато вже було досягнуто в таких напрямках, як енергетика, децентралізація, державні закупівлі; були вжиті заходи у боротьбі з корупцією. Система електронного декларування, що її було запроваджено цього року, є яскравим тому прикладом. Важливо підтримувати темп цих реформ, аби подолати решту викликів.

Реформи зробили можливим майбутнє запровадження ЄС безвізового режиму для громадян України. Відповідальні державні діячі та активна громадськість спільними зусиллями виконали всі 144 вимоги ЄС для скасування короткострокових віз ЄС для громадян України. Про це на саміті "Україна-ЄС", який проходив у грудні 2016 в Брюсселі, сказала перший заступник голови Верховної Ради Ірина Геращенко. "Настав час для європейської сторони виконати свою частину домовленостей. Україна не повинна страждати від внутрішніх проблем Європи. Йдеться не про політиків, йдеться про громадян України. І ми навіть тут, в кулуарах, намагаємося донести цю позицію", - сказала вона.

Тим часом, президент Європарламенту Мартін Шульц пояснив, в чому затримка з рішенням про безвізовий режим для України. За його словами, Європарламент і Єврокомісія зробили все, що від них залежало. І рішення гальмується лише занепокоєннями деяких країн-учасниць, зокрема Угорщини, Італії, Франції і Німеччини. Євросоюз також затягує з цим через вагання Німеччини і Франції, у яких антиміграційні настрої перед виборами зростають [4].

Наприкінці весни мають відбутися вибори в кількох ключових державах-членах ЄС. Тому безвіз для України може бути ухвалений на саміті 15-16 грудня або відкладається на пізніше.

Є ще одна проблема, яка охопила "Європейський світ" – коли політики не приймають необхідних рішень, а перекладають їх на виборців, через

референдуми. Спочатку в Нідерландах був проведений референдум по асоціації ЄС з Україною, коли громадяни вирішили показати червону картку євробюрократам із Брюсселю. Як наслідок – параліч уряду Нідерландів у даному питанні та новостворена проблема для усього ЄС і особливо, України. Проведений Брекзїт також викликає побоювання, що вихід Великої Британії з ЄС пригальмує євроінтеграцію України [5].

Тому, незважаючи на те, що консультації між Україною і Євросоюзом проходять так само інтенсивно, як і раніше, ризик концентрації ЄС на власних проблемах високий.

Втім, причина не тільки в необхідності для ЄС вирішувати свої внутрішні проблеми, але і в існуванні потужної протидії реформам всередині самої України.

Отже, у відносинах України з Європейським Союзом зараз є кілька пріоритетів: зберегти економічні санкції проти Росії, домогтися візової лібералізації, отримати другий транш макрофінансової допомоги в розмірі 600 млн євро, а також завершити ратифікацію Угоди про асоціацію. Або, принаймні, розробити прийнятний вихід з колізії, що виникла після квітневого референдуму в Нідерландах.

У свою чергу, Брюссель чекає від України реформ. Зокрема, антикорупційної, енергетичної і судової, а також децентралізації. При цьому головним завданням України в ЄС вважають будівництво і зміцнення незалежних і ефективних інституцій.

Сьогодні наша влада зробила ставку саме на інтеграцію до Європейського простору. Можна сказати – це жаданий цивілізаційний вибір українців, які ще три роки назад вийшли з прапорами ЄС в руках. Українці повинні нарешті стати повноцінними вільними громадянами, вільного світу, вільної Європи. Україна – неодмінно отримає безвізовий режим з Євросоюзом і з часом стане членом Європейського союзу – це вже невідворотній процес, який не зупинити.

Список використаної літератури:

1. Право Європейського Союзу: Підручник / За ред. В. І. Муравйова. – К.: Юрінком Інтер. - 2011. - 704 с.
2. Міжнародне право: Навчальний посібник / За ред. М. В. Буроменського – К.: Юрінком Інтер. - 2006. - 336 с.
3. Смирнова К. В. Європейська інтеграція та Україна // Право України, - 2014. - №4. – С.153-158.
4. Режим доступу: http://dt.ua/POLITICS/geraschenko-napolyagaye-scho-bezviz-dlya-ukrayini-ne-povinen-zalezhati-vid-vnutrishnih-problem-yes-225506_.html
5. Режим доступу: <http://www.eurointegration.com.ua/articles/2016/12/9/7058691>

Гончаренко М., Горобець І.

ТЕРОРИСТИЧНІ ЗАГРОЗИ В УКРАЇНІ: АКТУАЛІЗАЦІЯ В КОНТЕКСТІ РОСІЙСЬКОЇ АГРЕСІЇ

Статтю присвячено комплексному аналізу актуальних проблем сучасного тероризму. Досліджено характерні риси міжнародного тероризму, визначено актуальні виклики та загрози для України, розглянуто наукові розробки з